

Kelime

— frezya... · 18 Mayıs 2012

elinde kör kandil...ayazın saçlarını yolduğu gecenin bir vakti...vakit ki bozmaz akti...eksik kelimenin düştü peşine...

kuş olur
açılmaz pencenin pervazına konar
su olur
gün görmez ayazlarda donar
gül olur
sümbül olur
olur bazen ayırık otu
boy vermeden solar
düşerken yardan yara
tutunulan daldır dediler

yağı bitti kandilin...karanlığın kalbine sığındı aydınlık düşleri...korktu hayaletler, cümbür cemaat konuşan sestem...

ateş olur
dumansız tüttürür
rüzgar olur söndürür ocakları
kâh umutla doldurur
kâh boş bırakır kucakları
arı olur dolanır
dağları bucakları
şifası özünde saklı
ağulu baldır dediler

diline tutundu buruk tat...ılık ılık akan sularda yıkandı gün ve ah 'ın kirlettiği hanesi...

serilir ayaklara
kimine kırmızı halı
kimine gülsüz çalı
kimine sazdan kulube
kimine köşk, yalı
çıkamaz sokaklara çıkan

amansız yoldur dediler

avuçlarına yazdı çözmeye başlayınca...sürdü yüzüne, gözüne...ince ince sızlatarak aktı içine...

taş olur

bağırlara vurulur

yaş olur

pınarlara kurulur

çözülmeyen bilmece

dileyene sorulur

susuz denizde yüzen

bir avuç suda batan

saldır dediler

bir sihrin içinde buldu...kovulanların peşinden sürgün...vatanından ırak...korktu dili zikretmeye...yüreğine yazdı...okumayı bilen okudu gündüz gece...bilmeyen kınadı...

çocuk yanı kadın yanına sığındı

bakışları şuh

gülüşü masum

masal gibi dinledi

kıstı avazını

yüreğiyle ünledi

hamuruna maya imiş

bilmedi